कः प्रियं लभतामद्य को वा सुमहदप्रियं ।
मा रौत्सीर्मा च कार्षीस्त्वं देवि संपरिशोषणं ॥ ३० ॥
अबध्यो बध्यतां को वा बध्यः को वा विमुच्यतां ।
दरिद्रः को भवेदाढ्यो द्रव्यवान् कोऽप्यकिंचनः ॥ ३१ ॥
अहं चैव मदीयाश्च सर्वे तव वशानुगाः ।
न ते कंचिदभिप्रायं व्याहन्तुमहमुत्सहे ॥ ३२ ॥
आत्मनो जीवितेनापि ब्रूहि यन्मनसि स्थितं ।
बलमात्मनि जानन्ती न मां शङ्कितुमर्हसि ॥ ३३ ॥
करिष्यामि तव प्रीतिं सुकृतेनापि ते शपे ।
यावदावर्तते चक्रं तावती मे वसुंधरा ॥ ३४ ॥
*प्राचीनाः सिन्धुसौवीराः सौराष्ट्रा दक्षिणापथाः ।
*वङ्गाङ्गमगधा मत्स्याः समृद्धकाशिकोशलाः ॥ ३५ ॥
तत्र जातं बहु द्रव्यं धनधान्यमजाविकं ।
ततो वृणीष्व कैकेयि यद्यत् त्वं मनसेहसि ॥ ३६ ॥
तत् त्वं मे ब्रूहि कैकेयि यतस्ते भयमागतं ।
तत् ते व्यपनयिष्यामि नीहारमिव रश्मिवान् ॥ ३७ ॥
तथोक्ता सा समाश्वस्ता वक्तुकामा तदप्रियं ।
परिपीडयितुं भूयो भर्तारमुपचक्रमे ॥ ३८ ॥

इत्ययोध्याकाण्डे दशरथवाक्यं नाम दशमः सर्गः ॥ १० ॥

Digitized by Google